

KİÇİK MƏKTƏBLİ YAŞLI AUTİZMLİ UŞAQLARA SOSİAL BACARIQLARIN ÖYRƏDİLMƏSİNİN PEDAQOJİ ƏSASLARI

Xülasə

20-ci əsrin əvvəllərində psixi inkişaf baxımından yaşıdlarından geri qalan uşaqlara sosial bacarıqların öyrədilməsi inkişaf etməyə başladı. Bunun ardınca bir sıra yanaşmalar yarandı ki, uşaqların bu səpgidə inkişafı üçün əvəzsiz rol oynadı. Kiçik məktəblı yaş dövründə autizmlı uşaqlara sosial bacarıqların öyrədilməsi uşaqların cəmiyyətə integrasiya olunması üçün olduqca vacibdir. Təhsil prosesində akademik biliklərə yiyələnmə ilə yanaşı sosial bacarıqların da öyrədilməsinin yanaşı tədris olunması bu uşaqların cəmiyyətdə asılı olmadan yaşaya bilmələri, sosial normalar çərçivəsində hərəkət edə bilmələri üçün vacibdir. Məqalədə müxtəlif nəzəri istiqamətlərə əsaslanaraq sosial bacarıqların öyrədilməsinin izahı verilmişdir. Bu isə sosial bacarıqların öyrədilməsini asanlaşdırır.

Açar sözlər: sosial bacarıq, sosial öyrənmə, birbaşa öyrənmə, öyrənmə nəzəriyyələri, sosial performans, autizm, kiçik mətbəli yaş dövrü

Pedagogical principals of teaching the social skills to little school aged autistic children Summary

The article called "Pedagogical principals of teaching the social skills to little school aged autistic children" deals with the ways of teaching social skills to the children with Autism Spectrum Disorder. In the beginning of 20 th century teaching the social skills to the children who fell behind their peers in terms of psychological development began to improve. Following this, some approaches appeared and played a significant role in the development of children in this regard.

In education process, besides possessing academic knowledge, teaching social skills is important for these children to be able to live independently (without dependence on anyone) in the society and behave in the frame of social norms. The explanation of learning social skills is noted, based on different theoretical aspects in the article and this facilitates teaching process of social skills.

Key words: social skills, social learning, direct learning, learning theories, autism, little school age period, social performance

İnsan həyata gəldiyi gündən digər insanlarla bərabərdir və yaşadığı həyatı onlarla bölüşməkdədir. Məhşur amerika psixoloqu S.Sullivan "Şəxsiyyətlərarası münasibətlər nəzəriyyəsin" də qeyd edir ki, insan münasibətlər sistemində yer alır və bu münasibətlər onun şəxsiyyətinin inkişafına təsir edir. Həmçinin bildirir ki, insani digər insanlar öz münasibəti ilə xəstə edir və onun sağalması üçündə münasibətlər sisteminin olması lazımdır. Bu baxımdan sosial mühitin və münasibətlər sisteminin istər uşaqların, istərsədə yaşılıların həyatı üçün əhəmiyyəti böyükdür.

Cəmiyyətdə insanlar arasında müxtəlif fərqliliklərin olması təbiidir. Beləki insanlar arasında fiziki, zehni qabiliyyətlərdə fərqlər özünü göstərə bilər. Bu fərqlər bəzən bu insanları etiketləyir və digər insanlar tərəfindən qəbul olunmur. Müəyyən yetərsizliklə doğulmuş və ya bu yetərsizliyi sonradan qazanmış şəxslərin cəmiyyət tərəfindən qəbul olunması üçün uşaqlıq dövründən düzgün maarifləndirmə işinin aparılması vacibdir. Buna görədə həm məktəbəqədər müəssisələrin, həmdə məktəblərin bu işdə rolü əvəzsizdir. İnkluziv təyinatlı siniflərdə təhsil alan müxtəlif yetərsizliyi olan uşaqlardan biz xüsusilə autizmlı uşaqların sosial bacarıq öyrənməsindən bəhs edəcəyik.

Məlumdur ki, təlimin əsas məqsədlərindən biri şagirdləri vətandaş olaraq yetişdirmək, onları cəmiyyətə hazırlamaq, müstəqil ola bilmələrinə yardım etməkdir.

Müstəqil yaşaya bilmək bacarıqları müxtəlif cür qruplaşdırılır. Əsasən Deverin klasifikasiyasına nəzər salacayıq. O, əsasən aşağıdakı qruplaşmadan bəhs edir. Bunlar şəxsi gigeyina, şəxsi inkişaf, ev, ictimai həyat, boş vaxtları dəyərləndirmə və səyahət etmə bacarıqlarıdır. Şəxsi gigeyina və şəxsi inkişaf bacarıqlarında- özünə qulluq bacarıqları, yaşıdları və ailəsi ilə münasibət qura bilməsi üçün bacarıqları yer alır. Bu bacarıqları öyrətməyi hədəf olaraq seçmişikən bu zaman autizmlı uşağın yaşı mütləq nəzərə alınmalıdır. Bu bacarıqları valideyn təkbaşına öyrətməkdə bir o qədər də uğurlu olmaya bilər. Buna görə də yaxşı olar ki, uşaqları 3-6 yaş da məktəbəqədər təhsil müəssisələrinə yönləndirsinlər. Belə olduqda pedoqoji

heyət bu uşaqları digər yaşıdları ilə qaynaşdıracaq və metodik yollarla onlara təsir edəcəkdir. Bu dövrdə pedaqoq hədəf olaraq tək başına yemək yemə, yaşıdları ilə münasibətə gire bilmə, gözləmə kimi bacarıqları hədəf seçə bilər. Kiçik məktəbli dövründə bunun davamı olaraq pedaqoq səliqəli olma (geyim və məktəb ləvazimatları), sırasını gözləmə və s. bacarıqları əlavə edə bilər. Ev və ictimai həyat alt qrupunda uşaqa məktəbəqədər yaş dövründə paylaşma, qaydalara təbe olmaq əsas bacarıq ikən, kiçik məktəbli dövründə bu bacarıqların davam etdirilməsi ilə yanaşı əlavə olaraq oyun qaydalara təbe olma, etiket qaydalarını bilmə və s əsasdır. İş və peşə bacarıqları alt qrupunda məktəbəqədər yaş dövründə uşaqlar peşələri öyrənməli, onlarla bağlı rollu oyunları oynamalı, kiçik məktəbli dövründə artıq mənimimsəmiş olduğu rolların qoyduğu qaydalara əməl etməyi, fikrini bildirməyi öyrənməlidir. Boş vaxtlarını idarə etmə bacarıqlarında özü özünü məşğul etməyi, oyunu davam etdirməyi, kiçik məktəbli dövründə isə yarışmayı, uduzmayı və udamağı bacarmalıdır. Səyahət etmə bacarıqlarında isə pedaqoq hədəf olaraq uşaqlara kiçik qruplar halında gəzməyi, müəllimdən uzaqlaşmamayı və s. bu kimi bacarıqları, kiçik məktəbli dövründə isə daha böyük qruplarla gəzintini, müxtəli ictimai yerlərdə qaydalara əməl etməyi hədəf olaraq qoymalıdır. Bütün bu bacarıqların öyrədilməsi zamanı pedaqoq xüsusişlə uşağın ümumi inkişafını nəzərə almalıdır. Bura nitq, koqnitiv inkişaf, akademik bacarıqlar və s. nin bütünlükdə vəziyyəti daxildir.

Bildiyimiz kimi autizmlı uşaqlar bir çox hallarda təhsil alsalar belə həyatları boyu başqalarından asılı olaraq qalır və cəmiyyətə integrasiya ola bilmirlər. Bunun üçün də bu uşaqların təlim proqramları sadəcə akademik bacarıqların öyrədilməsi ilə kifayətlənməli, sosial bacarıqların öyrədilməsi ön plana çəkiləməlidir. Bunun sayəsində bu uşaqlar cəmiyyətə integrasiya olunacaq, digər yaşıdları ilə uyum içerisinde yaşıyacaq. Öyrəndiyi bilgiləri tətbiq etməyi biləcək, bunun nəticəsində də müstəqil olmayı öyrənəcək və cəmiyyətlə qaynaşaraq yaşıyacaq.

Əvvəller dərsliklər daha çox akademik bacarıqların öyrədilməsi istiqamətində dizayn olundurdu. Hal hazırda sevindirici haldır ki, dərsliklərdə müxtəlif layihələrin hazırlanmasına yer verilir, duyarlılığın artırılması üçün müxtəlif mətnlər və şəkillərlə ədəbiyyatlar zənginləşdirilib. Layihələr aktiv fəaliyyətə təşviq etdiyi üçün pedaqoq uşaqlara ümumi tapşırıq verir və onların birgə fəaliyyətini tömin edir. Bu həm müxtəlif yetərsizliyi olan uşaqlar üçün, həmdə tipik uşaqlar üçün olduqca vacib addımdır. Bunun sayəsində onlar müxtəlif yetərsizliyi olan digər uşaqları qəbul edir, onlarda empatiya qurma bacarığı formalaşır, yardım etməyi, paylaşmayı öyrənir və beləliklə cəmiyyətə yararlı, duyarlı şəxsiyyətlər yetişir. Dərslər bu səpgidə qurulmadıqda isə akademik bacarıqlara yiylənən müxtəlif yetərsizlikli uşaqlar cəmiyyətə integrasiya oluna bilmədən təhsillərini başa vururlar və aldıqları bu təhsil isə onlara yardım etmiş olmur.

Uşaqlara yanaşmanı sadəcə yetərsizliklərinə görə qruplaşdırılmamalıq. Beləki, bir sinifdə iki autizm sindromlu uşaq ola bilər. Amma onalrin autizmlı olması o demək deyil ki, onlara yanaşma eyni şəkildə olmalıdır. Onlardan biri daha çox içənə qapanıq, davranış pozuntulu, toxunulmağı sevməyən və s. başqa xüsusiyyətlərə sahib ola bilər. Bu cəhətlər pedaqoqlar tərəfindən nəzərə alınmalıdır.

Sosial bacarıqların öyrədilməsində bir sıra anlayışlar var. Onlardan bəzilərinin nəzər salaq. Sosial təsir anlayışı - uşağın başqları tərəfindən necə görüldüyüdür (sevincli, mədəni, müstəqil, özünə inamlı, aqressiv və s.). Yeni insanın başqları üzərində yaratdığı təsirdir.

Sosial bacarıqlar 3 alt tipdən əmələ gəlmışdır. Bunlar aşağıdakılardır: şəxslərarası davranışlar, özü ilə əlaqəli davranışlar, vəzifə ilə əlaqəli davranışlar. Şəxslər arası davranışlara - ünsiyyət bacarıqları, oyun oynama, iş birliyi qura bımə bacarığı aiddir. Özü ilə əlqəli davranışlara- hislərini ifadə etmə, etiket qaydaları və özünə yönəlik müsbət fikir əmələ gətimək bacarığı daxildir.

Vəzifə ilə əlaqəli davranışlara ona verilən tapşırıqlara məsuliyyətli olmaq, təlimatları dinləmək və yerinə yetirmək bacarıqları aiddir.

Sosial bacarıqlar uşağın sosial müsbət sosial nəticələr əldə etməsinə kömək edən öyrənilmiş davranışlardır. Hər hansı bir sosial bacarığın tətbiqi üçün bir dən çox davranış sərgiləməliyik. Bunlar sosial davranışlardır. Məsələn, salamlaşma sosial bacarığını əmələ gətirən bir çox sosial davranışlar vardır. Beləki burda göz kontaktı qurma, əl sıxma və s. salamlaşma bacarığının alt davranışlarıdır. Yəni bir neçə sosial davranış bir sosial bacarığı əmələ gətirir.

Asher və Hymel görə əgər uşaq yaşıdları tərəfindən qəbul olunursa demək o, sosial bacarıqlara sahibdir. Əgər uşaq yaşıdları tərəfindən qəbul olunmursa demək ki, o, sosial bacarıqlara sahib deyil.

Sosial bacarıqların yetərsizliyi iki formada üzə çıxır. Bəzi şagirdlər sosial bacarıqları öyrənə bilmir, bəziləri isə öyrəndiklərini lazımlı olan vəziyyətlərdə tətbiq edə bilməməkdədirler. Gresham sosial bacarıqdakı yetərsizlikləri 4 qrupa bölmüşdür. Bunlar aşağıdakılardır: Bacarıq yetərsizliyi, performans yetərsizliyi, özünü kontrol edə bilmə yetərsizliyi, bacarığı tətbiq edə bilmə yetərsizliyi.

Bacarıq yetərsizliyi- hər hansı bir bacarığın yetərsiz olub olmamasını müəyyən etmək üçün o bacarığın daha əvvəl olub olmamasını müəyyən etmək lazımdır. Beləki uşaq yaşıdları ilə oynaya bilmirsə demək ki, bu

davranışa sahib deyil və bu davranış yetərsizliyi özünü əvvəllərdə göstərmüşdür. Bacarıq yetərsizliyi məhsur psixoloq A.Banduranın Sosial öyrənmə nəzəriyyəsində öyrənmə əksikliyi olaraq bildirdiyi vəziyyətdir.

Performans yetərsizliyi - uşaqda performas yetərsizliyinin olub olmamasını onu müşahidə edərək bilmək olar. Beləki ola bilər ki, uşaq bir ortamda istənilən davranışçı icra edə bilir, buna bənzər digər ortamda isə bu davranışçı icra edə bilmir. Bu performans yetərsizliyidir. Məsələn, uşaq evdə rahatlıqla istəklərini bildirir, amma məktəbdə buna heç bir təşəbbüs göstərmir. Bu performans yetərsizliyidir. Müxtəlif səbəblərdən qaynaqlana bilər. Ola bilərki uşaq bu mühitlə yenicə qarşılaşır və nə edəcəyini bilmir yəni davranışı ümumiləşdirə bilmir. Ya da uşaqda motivasiya əksikliyi vardır. Hər iki halda pedoqoq uşağa yardım etməli, uyğun yolla performans yetərsizliyini aradan qaldırmalıdır.

Özünü kontrol etmə yetərsizliyi - uşaq emosional reaksiyalarının artması səbəbi ilə bacarıq öyrənə bilmir. Beləki müxtəlif səbəblərdən aqressivliyin artması və ya autizmlı uşaqlarda sıx qarşılaşduğumuz güləmə krizlərini misal gətirə bilərik. Bu davranışlar uşağa sosial bacarıqların öyrənilməsinə mane olacaq və yaşadaları tərəfindən kənarlaşdırılacaqlar.

Bacarığı nümayiş etdirmədə çətinlik - özünü kontrol etmə bacarığına bənzəsədə fərqli anlayışlardır. Əvvəlcə fərqi izah edək. Özünü kontrol etmədə emosional artıq səbəbi ilə bacarığı öyrənmək mümkün olmur. Bacarığı nümayiş etdirmədə isə emosinal artıq səbəbi ilə öyrənilmiş davranışçı sərgiləmək mümkün olmur. Beləki uşaq başqalarından yardım istəmə bacarığını öyrənib və müxtəlif vaxtlarda bu davranışçı icra edib. Amma hal hazırda emosional artıq səbəbindən davranışçı icra edə bilmir.

Sosial bacarıq yetərsizliyinin formasını təyin etdikdən sonra pedoqoq hədəf program hazırlasa daha effektiv olar. Məsələn, deyək ki, uşaqda bacarıq yetərsizliyi varsa bu zaman uşaqa model olma, davranışçı təkrar etdirmə kimi yollardan istifadə etmək olar. Özünü kontrol etmə yetərsizliyi varsa uşaqa hislərin idarə edilməsini, rahatlama texnikalarını və s. öyrətmək olar. Uşaqın hansı sosial bacarıqla yetərsiz olduğunu müəyyən etmək üçün uşağı dəyərləndirmək lazımdır.

Sosial bacarıqların dəyərləndirilməsi üçün əsasən iki yoldan istifadə eirlər. Formal və informal metod.

Formal metoda standart testlər, sosiometrik vasitələr aiddir. İformal metoda isə əsasən müşahidə etmək, onunla görüşlərin keçirilməsi aiddir.

Davranışların müşahidə edilməsi - uşağı təbii ortamlarda müşahidə etmək və ya təbii ortama bənzər situasiyalar yaradaraq uşağı müşahidə etməkdir. Bunun sayəsində uşaq üçün daha vacib bacarıqların siyahısı hazırlanı bilər hansı ki, bu bacarıqların olmaması onların gündəlik həyatını daha da çətinləşdirir.

Davranış dərəcələndirmə ölçüləri - uşaqın ən yaxını tərəfindən əvvəlcədən tərtib olunmuş sualların cavablandırmasıdır. Bu daha çox müşahidə yolu ilə dəyərləndirmə mümkün olmadıqda aparılır. Bilirik ki, müşühidə yolu ilə aparılan dəyərləndirmə uzun vaxt alır və bunu həmişə icra etmək mümkün deyil. Ona görədə davranış dərəcələndirmə ölçülərindən istifadə daha praktikdir.

Dəyərləndirmədən sonra əldə edilən məlumatlar pedoqoqa uşaqa hansı şəkildə yanaşacağı, onun üçün daha vacib olan davranışların seçilməsini təmin edəcək. Bildiyimiz kimi autizmlı uşaqlar diqqət hafizə, ayırd etmə, ümumiləşdirmə kimi bacarıqlarında yaşadalarından geri qalırlar. Sadəcə programı tərtib etmək kifayət deyil, program elə tərtib olunmalıdır ki, işlənildikdən sonra nəticə alınınsın.

Əgər sosial bacarıq yetərsizliyinin bir səbəbi uşaqın idrak proseslərinin, emosional iradi sferasının inkişafındakı geriliklərdirsə, digər səbəbidə ənənəvi yaxınlaşmadır. Bildiyimiz kimi bu uşaqlar əvvəlla daha çox yaşadalarından kənarlaşdırılır və ümumtəhsil məktəblərinə buraxılmırırlar. Bu səbəbdən də onlarda sosial bacarıqların öyrədilməsi üçün mühit və nümunə olmurdu. Bütün bunlar isə bütünlükdə onların cəmiyyətə integrasiya olunmasına mane olur.

Tarixi nöqtəyi nəzərdən baxdıqda sosial bacarıqların öyrədilməsinin başlangıcı 1917-ci ildə Beerynin çalışması ilə qəbul edilir. Daha sonra 1930-cu ildə inkişaf psixologiyasının inkişafı ilə əlaqədar bu sahəyə maraq daha da artmış və ciddi araşdırımlar edilmişdir. İkinci dünya müharibəsinin başlanması ilə əlaqədar olaraq bu mövzudakı araşdırımlar səngimişdir. Müharibədən sonra isə 1958-ci ildə Wolpe emosional və zehni sağlamlıq arasında vacib bir əlaqənin olduğunu bildirmiştir. O, psixiatrik pozuntuları olan xətələrin şəxsiyyətlərarası münasibətlərini müsbət yönəl inkişaf etdirmək üçün proqramlar hazırlanmışdır. Daha sonrakı illərdə araşdırmacılar müxtəlif yetərsizlikləri (əqli, fiziki və s.) olan şəxslərə akademik bacarıqlar qədər sosial bacarıqların öyrədilməsini vacib hesab etmişlər və bunun üçün proqramlar tərtib etmişlər.

Sosial bacarıqların öyrədilməsində ən təsirli yollardan biri davranışçı nəzəriyyə olan Operant öyrənmə nəzəriyyəsindən istifadə etməkdir. Beləki mükafata əsaslanaraq uşaqın davranışları möhkəmləndirilir, öyrənmə nəticəsində alışma yaranır və istənilən davranışçı ümumiləşir. Məsələn, uşaq üçün öyrənməyə uyğun mühit yaradılır, uşaq istənilən davranışçı edən kimi mükafatlandırılır, orqanizm mükafatı əldə etmək üçün yenidən istənilən davranışçı edir və beləliklə öyrənmə baş verir. Sosial bacarıqların öyrədilməsində operant öyrənmə nəzəriyyəsindən başqa, sosial öyrənmə, koqnitiv inkişaf nəzəriyyələrindən də istifadə etmək olar. Bu uşaqın ümumi vəziyyəti dəyərləndirilərək seçilsə daha məqsədə uyğun olar.

Bəzi araşdırmacılar isə birbaşa öyrənmə, iş birliyinə dayanan öyrənmədən istifadə etməyi daha məqsədə uyğun hesab edirlər. Birbaşa öyrənmə nədir? Birbaşa öyrənmə metodunun inkişaf etdirilməsində S.

Engelmanin rolü əvəzsizdir. O, bu metodu xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqlar üçün inkişaf etdirmişdir. Bu metodda öyrətmə planı tərtib olunur, sinif və materiallar öncədən hazırlanır, şagirdə veriləcək mükafatlar əvvəldən bəlirlənir. Bu metod müəllim mərkəzli metoddur. Buradakı əsas düşüncə - bütün uşaqların öyrədilə biləcəyi və prosesin əvvəlcədən səhfsiz qaydada hazırlanmalı olduğunu gedir. Birbaşa öyrətmə metodunun məqsədi hər hansı bir bacarığı öyrətdiyimiz zaman istifadə etdiyimiz yardımçıları mərhələli olaraq geri çəkməklə şagirdi yardımından asılı olmaqdan qurtarmaqdır. Birbaşa öyrətmənin mərhələləri aşağıdakılardır. Model olma, davranışların təkrar edilməsi, davranışların ümumiləşdirməsi.

Model olmada - tapşırıqla bağlı məlumat verilir, davranış nümunə olaraq göstərilir. Misal, müəllim dairəni rəngləyir və bunu sözlü olaraqda izah verir. Davranışların təkrar edilməsində isə model olduqdan sonra tapşırıq etmək mərhələli olaraq şagirdə tapşırılır. Uşaq üçün öyrəndiyi davranışını təkrar etməsi üçün şərait yaradılır. Davranışların düzgün icrası zamanı isə bunun bildirilməsi vacibdir. Bu geri bildirimlər uşağın öyrənməsini möhkəmləndirəcək. Əgər şagird öyrənmədə çətinlik çəkirsə yenidən əvvəlki mərhələyə model olmaya qayıdırıq. Üçüncü mərhələdə isə şagird tapşırığı müstəqil icra etməlidir. Uşaq öyrəndiyi tapşırığı müxtalif zamanlarda və məkanlarda icra etməlidir. Əgər bunu bacarmazsa öyrənmənin yetərli olmadığı düşünüləcəkdir.

Sosial bacarıqların öyrədilməsi şagirdlərin yaşına və psixi inkişaf göstəricilərinə əsasən dəyişir. Kiçik məktəb yaşı dövründə salamlaşma, kömək istəmə, problem çözə bilmə bacarıqları əsas olduğu halda, yeniyetməlik dövründə qarşılıqlı səhbət edə bilmə, səhbət sırasında hislərini ifadə edə bilmə bacarıqları əsasdır. Bu sosial bacarıqları öyrənən yeniyetmə bu dövrdə problem davranış olaraq qarşılaşıduğumuz cinsi enerjini idarə edə bilməmək problemindən qurtulmuş olur.

Qarşıya hədəf qoymuş istənilən sosial bacarığı öyrədərkən öyrədilən sosial bacarığın davranış analizi edilməlidir. Yəni bu bacarığı əmələ gətirən davranışlar müəyyən edilməli, uşağı tək tək bu davranışlar öyrədilməlidir. Məsələn, salamlaşma bacarığında göz kontaktı qurma, əl sıxma, hal əhval tutma. Bu davranışların hər biri uşaga öyrədilir və uşaq istənilən mühitdə bunu icra edə bilirsə davranışının öyrənmiş hesab olunur. İstənilən yaşda sosial bacarıq öyrədilməsi zamanı pedaqoq ailəni də prosesə qoşmalı, müxtəlif tapşırıqlar verərək ümumiləşdirmə bacarığını inkişaf etdirməlidir.

Qarşıya sual çıxır. Sosial bacarıqları bütün autizmli uşaqlara öyrətmək mümkün müküdürümü? Bunun üçün ön şərtlər var. Beləki uşağın nitqi olması, təqlid bacarıqlarını öyrənmiş olması əsas məsələlərdəndir. Bu halda sosial bacarıqların öyrədilməsi prosesi asanlaşır.

Nəticə

Bütün yuxarıda deyilənləri nəzərə alaraq qeyd etmək lazımdır ki, autizmli uşaqlara sosial bacarıqların öyrədilməsi xüsusi səy tələb edir. Çünkü autizmli uşaqların başlıca xüsusiyyətlərindən bəhs edərkən qeyd edilir ki sosial bacarıqların yetərsizliyi, ünsiyyət qurma bacarıqlarının zəifliyi ön plandadır. Bu səbəbdən onların təlim programında sosial bacarıq öyrədilməsi xüsusi yer almmalıdır. Pedaqoji ustalıqla tərtib olunmuş fərdi programın köməkliyi ilə autizmli uşaqlara sosial bacarıqların öyrədilməsi mümkün olur.

Problemin aktuallığı: Autizmli uşaqlara təlim prosesində sosial bacarıqların öyrədilməsinin müxtəlif metodlarla izahı xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Problemin yeniliyi: Məqalədə autizmli uşaqların təlim prosesində sosial bacarıqların öyrənilməsində istifadə olunan ənənəvi və müasir metodların istifadəsi vurgulanmışdır.

Problemin praktik əhəmiyyəti: Məqalə autizmli uşaqlarla məşğul olan psixoloq, pedoqoq və defektoloqlar üçün olduqca əhəmiyyətlidir. Məqalədə praktik bilgilərə yer verilərək, məqalədən istifadə asanlaşdırılmışdır.

Ədəbiyyat

1. Ə.Qədirov Yaş psixologiyası Bakı, Maarif nəşriyatı 2002.
2. İ.Çifci, B.Sucuoğlu Bilişsel sürec yaklaşımı ile sosyal beceri öğretimi. 8. baskı, Kök yayıncılık, Ankara 2012.
3. A.Tazebay, M.Şahin Destek eğitim. 2. baskı, Kök yayıncılık, Ankara 2012.
4. Ç.Özbey Otizmli çocukların birlikde eğitelim. İnkilap, İstanbul 2011.
5. İ.Dikmen Özel eğitim 6. baskı, Pegem Akademi Ankara 2012.

Rəyçi: prof. L.N.Qasımovə